

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Jus Canonicvm R.P. Pavli Laymanni, Soc: Jesu Theologi, Et
Olim In Alma Et Episcopali Academia Dilingana SS.
Canonum Ordinarii Professoris**

Laymann, Paul

Dilingæ, 1666

Capitvlvm III. Ex insinuatione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62559](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-62559)

- babiliter id ignoret; debet tamen, petitia restitutione in integrum, rescindi.
3. Si impedimentum perpetuum, aut diu sit duraturum, nec causa differri queat, mitendum est Procurator.

NO T A N D V M Vn. Infirmitate graui detentus, habet iustam causam non veniendi ad iudicium: Neque tenetur Procuratorem mittere, si causa graui seu ardua sit. Vide l. 2. §. 1. ff. si quis cautionibus, & l. quæsitum, 6o. ff. de re iudic. Innocent, hic n. 1.

- Quæstio est: An mero iure valida sit sententia contra absentem, veluti contumacem lata, si iustum non veniendi impedimentum habuit. Respondeo, cùm Gl. margin. in cit. l. quæsitum, Abbate hic n. 4. Vel Iudici constat seu probata est iusta absentie causa, tum ipso iure irrita est sententia, cit. l. quæsitum. Vel non constat Iudici de impedimento, sed probabiliter ignorat: tum valet sententia condemnatoria, debet tamen, petitia restitutione in integrum, rescindi, argum. c. ex literis, de in integr. restitutione,
3. Cæterum, si impedimentum perpetuum sit, aut diu duraturum, & causa differri nequeat, tunc impeditus procuratorem mittere debet, vti docet Gl. in c. cùm delicti, 6. de dolo & contumacia, Bartol. in l. 1. ff. de diuers. & temporal. præscript. Abb, hic n. 7.

CAPITVLVM III,

Ex insinuatione.

P A R A P H R A S I S.

Cùm inter Archidiaconum Sagensem & Magistrum Gasparem controuersia super præbenda mota esset, Archidiaconus præsentibus duobus clericis Procuratori suo inhibuit, ne mandato, seu instrumento suo procuratorio vteretur: Sed ipse, spreta ea inhibitione seu reuocatione, nihilominus litigauit, & contra se latam

sententiam reportauit. Accidit autem, vt vnum ex duobus clericis, qui de reuocatione ista testari deberet, vitâ excederet. Hoc in casu mandat Clemens III, vt recepto iuramento tûm à clero superflite, tûm ab ipso Archidiacono, præbenda illa, non obstante sententia priuslati, eidem restituatur; dummodo canonico aliud non obstat impedimentum: Facta autem restituzione, si idem Archidiaconus institutionem suam probauerit, tunc earata permanere, remota appellatione, debet,

S V M M A R I U M,

1. Procurator, etiam per instrumentum institutus, solis verbis seu scripturâ reuocari potest, reuocatio autem si factatur getur à Procuratore, per duos testes probari debet.
2. Vnus testis facit semiplenam probationem, ita vt in causa non criminali, nec famosa, aut valde ardua iuramentum quandoque deferri possit ad integrâ probationis complementum.
3. Spoliatus à Iudice per sententiam nullam, potest petere restitutionem; restituenda etiam est ei possessio, antequam de proprietate rei cognoscatur.
4. Restitui tamen non debet, si obstat canonico impedimentum.
5. Si possessori resistit ius commune, tenetur ostendere titulum possessioñis sua.
6. Literas papales impletans ad beneficium, tanquam de iure vacans, quidam facto possidetur, debet ostendere nullatum.

NO T A N D V M I. Procurator, eti per literas seu instrumentum constitutus, potest solis verbis, sine scriptura reuocari. Necesse tamen est, vt reuocatio proberet, v. g. per duos testes, si eam factam esse Procurator neget.

NO T A N D V M II. Vnus testis in iudicio facit probationem semiplenam; adeo vt in causa non criminali, nec famosa, aut valde ardua, iuramentum à Iudice quandoque

que deferri possit ad integræ probationis complementum. Ita habetur in hoc c. & consentit l. in bonæ fidei, 3. ita. Gl. C. de rebus creditis, Gl. in c. vlt. ver. à te, de iure iur. & dixi lib. 4. Th. mor. tr. 3. c. 5. n. 3.

Corollarum. Si quis literas Papales imm. 6 petrat ad beneficium, tanquam de iure vacet, quod de facto possidetur, debet ostendere nullitatem; cum alioquin præsumptio sit pro possessore, l. vlt. C. de rei vindicatione. Ita Abb. hinc. 9.

NOTANDVM III. Spoliatus à Iudice per sententiam nullam, potest petere restitutionem, ita ut prius de proprietate non cognoscatur, quam possesso ei restituta sit, vti etiam dixi c. causa, 22. not. 2. de offic. delegati. Si tamen Iudex probabili errore ductus est, vt quia nescivit, Procuratorem reuocatum fuisse, tunc agi non potest contra eum interdicto vnde vi; cum iniuriam non intulerit; sed per viam nullitatis, vt Iudex ex officio declaratā sententiā nullā, restitutionem faciat. Qui videtur esse casus huius c. & docet Innocent. hic n. 2. Abb. n. 4.

NOTANDVM IV. Spoliatus restituiri non debet, si canonicum obstat impedimentum. Et Gl. quidem hoc ver. quatuor affer exceptiones, quæ spoliato restitucionem pertinenti objici possint: I. Quod excommunicatus sit, ac nondum absolutus. II. Quod pactus sit de restitutione non petenda. III. Quod contra ipsum spoliatum sententia lata sit super proprietate. Nam agenti possessorio iudicio obstat exceptio notorij defectus proprietatis, sicuti dixi lib. 5. Theol. mor. tr. 10. p. 4. c. 7. n. 10. IV. Quod sententiam Iudicis, ob quam possessione deiectus fuit, cum nullitatis arguere posset, raram habuerit.

NOTANDVM V. Si ius commune resistat possessori (vt in casu huius c. quod Archidiaconus aliam insuper præbendam incompatibilem habeat) tum tenetur ostendere titulum possessionis suæ, vti dixi in c. 3. not. 2. de offic. Ordin. in 6. & tradit Gl. hic ver probare. Veruntamen etiam in causa beneficiaria, spoliatus possessione prius restitui debet, quam titulum institutionis suæ exhibere, aut probare teneatur, sicuti aperie colligitur ex hoc c. & contra multos docet Abb. in c. in literis, n. 12. & seqq. de restit. Spoliatorum. Dummoddò notorium non sit, titulum seu ius beneficij nullum competere, vt suprà dixi not. 4.

CAPITVLUM IV.

In nostra.

PARAPHRASIS.

In criminali aliqua causa, quæ erat inter Tullensem Episcopum, & Decanum, Episcopus duos Presbyteros Procuratores destinauit ad Sedem Apostolicam; sed paulò post de fide illorum dubitans, mandatum procuratorium ab eisdem reuocauit. Sed illi nihilominus, tametsi literas mandati reuocatorias recepissent, in iudicium ingressi vna cum aduersario literas Apostolicas ad Iudices delegatos impearunt. Coram his Episcopus excipiens, inducias sibi dari postulauit ad probandum, quod falsi Procuratores fuerint. Sed Iudices exceptione ipsa tanquam inutili reiecta, dilationem concedere recusarunt: quare Episcopus ad Sedem Apostolicam appellauit. Verum ea non obstante, Iudices lite non contestata, ac iuris ordine prætermisso, testes contra Episcopum receperunt, etiisque à Tullensi Ecclesia remouerunt. Mirabilia haec visa sunt Innocent. III. Sed vera esse credidit, quia viri Religiosi, prouidi, honesti, cum iuramento de ijs testati fuerunt. Quamobrè idem Innocentius processum Iudicium illorū irritandum, seu potius irritum esse iudicauit: propterea quod falsi Procuratoris exceptio non solùm ante, sed etiam post latam sententiam objici possit; ita vt iudicium, seu acta iudicij nullius momenti sint, si talis exceptio probata fuerit.

Fffff

SVM-